

Kapitlet

"SLUTORD"

ur

BOKEN OM LYCKAN

av

BÔ YIN RÃ

Mer information om boken finns på:

<http://www.boyinra-stiftelsen.se>

SLUTORD

De få, som redan från grå forntid kände dessa lagar och levde efter dem, var länge nog förhindrade att föra sitt vetande vidare annat än till sina beprövade lärjungar på jorden. De fann under årtusendena rika tillfällen att uppspara dessa andliga lagar, som den föreliggande boken bygger på ända till deras yttersta förgreningar och, vad deras *verkan* beträffar, pröva dem på sig själva i det egna livet.

Du kan på goda grunder anförtro dig åt denna ledning, och om du önskar veta mer om denna lednings art, så skall mina böcker "Om den levande Guden", "Om livet efter detta" och "Om människan", liksom "Boken om den konungliga konsten" och "Samtalens bok", kunna upplysa dig på ett tillfredsställande sätt.

Jag avslutar nu här "Boken om lyckan" med en innerlig önskan, att den måtte visa dig de vägar på vilka du blir *din lyckas skapare*. —

Det skulle kunna sägas mycket mer om de olika *slags* lycka, som du kan skapa dig här på jorden, men du får bara inte tro, att jag med flit förbigått något slag av mänsklig lycka, eftersom den inte finns omnämnd i denna bok . . .

Om du kan läsa rätt, skall du finna en väl användbar lära för *varje* slag av lycka här på jorden. —

Jag ville här blott i den *mest kondenserade* form säga dig allt *väsentligt*, som du har att beakta vid *alla* slag av mänsklig lycka, och jag har blott valt ut enstaka element av mänsklig lycka på jorden, där det särskilt tydligt kan påvisas, vad denna lära om lyckan vill säga. Det har varit omöjligt för mig att helt undvika all upprepning. Det hade endast kunnat ske på bekostnad av tydligheten.

Däremot har jag försökt fatta mig så kort som möjligt utan att förbigå någon av de punkter, som synt mig värdefulla för en klar insikt i ämnet.

Jag skulle inte vilja, att man läser mina böcker som noveller, som man lägger ifrån sig, när man hunnit till sista sidan, för att kanske aldrig mer ta dem i sin hand.

Jag känner redan till åtskilliga, för vilka mina böcker blivit *ständiga livsledsagare*, och jag hoppas, att de skall *bli* det för ännu fler.

Men även om jag skrivit var och en av mina böcker i avsikt att ge mina läsare en *ständig* rådgivare att ha till hands, så skulle jag dock alldeles särskilt önska, att denna "Boken om lyckan" aldrig fick komma utom syn- och räckhåll för dem som läst den, ty medan jag i andra böcker sysslar med ting, som ofta är helt fjärran

från vardagens liv, tror jag mig här ha sagt mycket, som varje dag kan ge anledning till att ta fram boken *på nytt* för att man skall bli fullkomligt förtrogen med dess lära.

Det skall i varje fall förvisso inte skada dig, och kan kanske — hur mycket du just nu än må vara hemfallen åt ett permanent *pessimistiskt* tänkesätt — med tiden, *trots* allt yttre obehag, som omger dig, göra dig till en *lycklig optimist* . . .

Du får inte låta dig förledas av dessa människor, som ur sin "livserfarenhet" vill bevisa för dig, att *lyckan flyr* från många människors väg på jorden, trots att de städse strävat efter den.

Den som gör denna livserfarenhet, bör i stället fråga sig, genom vilket misstag det var, som han *själv spärrade vägen* för den lycka han ville nå! . . .

Han bör fråga sig, om inte hans egen "beskäftighet" jagade bort lyckan från hans sida? . . .

Visserligen vill all jordelycka bli *skapad* av dig, men den *skapandes* stilla verksamhet är något helt annat än den orosfyllda omsorg, som ständigt är ängsligt uppmärksam på att bara "inte försumma någonting" och under tiden försummar det viktigaste, *själens ro*, utan vilken *lyckan* på denna jord aldrig kan nås. — — —

Alstra i dig en glad tro på din *rättighet* till lyckan, och låt dig aldrig av något misslyckande drivas bort från det trygga hägnat av din välgrundade tro!

Var övertygad om att krafter och makter alltid är i verksamhet för att hjälpa dig, så snart du *själv vill* tillkämpa dig din lycka och inte bara i kraftlöst *önskande* längtar efter lycka! —

Gå lugn din anvisade jordeväg, och bevara städse *ditt inre lugn*, hur tätt än ”ödets slag” utifrån må falla över dig.

Låter du dig ryckas bort från ditt *lugn*, då är du helt visst förlorad, men aldrig skall de krafter, som skapar olycka här på jorden, verkligen kunna besegra dig, om du i orubbligt *lugn*, trots deras raseri, *litar* på din *lycka* och på de *hjälpande makter*, som står vid din sida. — — —

Du skall med *uthållighet* säkert kunna skapa dig din lycka, även om du i denna stund kanske ännu är omgiven av all upptänklig ”olycka”. —

Tro inte, vad andra läror förtäljer dig om den ringa lyckomöjligheten här på jorden!

Tro tvärtom på din *rätt* och din *plikt* att nå lyckan, och sök under glad visshet att *tillitsfullt* och *viljefast skapa* din lycka, så att också *du* en gång kan räknas till de *lyckliga* på detta jordklot.

INNEHÅLL

Preludium	5
Plikten att vara lycklig	13
Jag och Du	23
Kärlek	37
Rikedom och fattigdom	49
Penningen	61
Optimism	73
Slutord	87